

Bar u Zlaté plachty (jazzový standard, Duo Červánek)^{4/4}

A **D** **E** **A**
1. V San Francisku v bar U zlaté plachty
A **D** **E** **A**
pil Jim plavčík z podloudnické jachty,
C#mi **G#7** **C#mi** **G#7**
patronce se do očí díval
E **H7** **E7**
při tom jí písničku zpíval

A **G#7**
R: Má krásná zlatovlasá paní,
A **F#7**
slunce se za horizont sklání,
H7 **E7**
zdviháme kotvy, jeďte s námi,
A **C#mi** **D** **E7**
váš muž ať se potěší vzpomínkami,
A **G#7**
za chvíli vítr napne lana,
A **F#7**
sám Bůh ví, kde budeme z rána,
H7 **E7**
poplujem spolu kolem světa,
A **D** **E7** **A**
budu vás mít věčně rád.

2. Třetí noc už chýlila se k ránu,
leží plavčík v srdci nožem ránu,
jeho milá lká hlavu v dlaních,
a nad ní se kapitán sklání.

R: Mám, paní, nerad planá slova,
budete žena pirátova,
líbíte se mi svěží, mladá,
proto jsem zabil, co měla jste ráda.
poplujem spolu kolem světa,
snad za tři dny, snad za tři léta,
od nyní jste moje žena,
než vás přestanu mít rád.

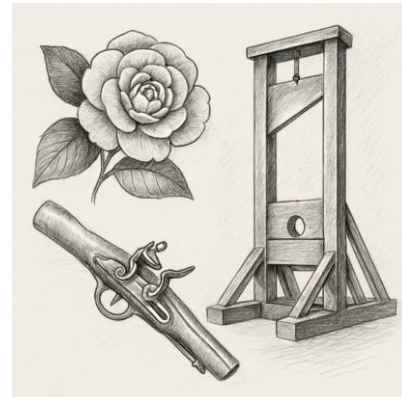
3. Za čas v Smyrně Arab ji koupil,
potom jiný cestu jí zastoupil,
otrokyně po létech sívá,
tichounce si písničku zpívá.

R: Byl kdysi bar U zlaté plachty,
přišel tam plavčík z cizí jachty,
měl mě rád a já ho ráda,
byl mladý a já též byla jsem mladá.
umřel a já jsem ještě žila,
trpěla a na nic nemyslela,
jenom, když svítá na tři noci,
po které mě měl tak rád.

Letní romance (Druhá tráva)^{6/8}

1. Je ráno, pěkný den jako nejeden
C G D
a brána k štěstí otevřená.
G C G C G
Světlem přikrytá vedle mě leží ta,
C G D
která je a není moje žena.
C G C G
Ať žije lidskej tvor, je osmej termidor,
C G D
a lid za oknem volá "sláva!"
G C G C G
/: Ona po chvíli v moji košili
C G D G
vstává, tiše vstává. :/

2. Pod blůzou z Marseille však má dvě kameje,
hezčí, než má senešálka.
A já je propíjím s jednou bestií,
která je a není moje válka.
Jó, v malým pokoji ve tmě a ve zbroji,
se rázem kroků nedostává.
/: Když země kdekoli je v letní řeholi
plavá, tolik plavá. :/
3. Léto uzraje a tahle holka je
moc bílá na to, aby žila.
Jen ze svých kamejí a s mojí nadějí,
v který je a není moje síla.
/: Jó, je mi do tance, tahle romance
je možná ženská nebezpečná,
možná krvavá, možná nepravá
ale věčná, bože, věčná. :/

Japonečka (autor neznámý)^{4/4}

D **E** *A7* **D**

1. V Yokohamě v přístavu, kde noc vládne tmou,

D **E** **A7** **D**

loučil se tam námořník se svou dívenkou.

D7 **G** **Gmi** **D**

A Japonečce malé slzičky stékají,

A7 **D**

když jeho rty rudé slova lásky šeptají.

R: **G7** **D**

Má Japonečko malá dřív než zvadne sakur květ,

E **A7** **D**

tvoje láska neskonalá přivede mě k tobě zpět.

D7 **G** **Gmi** **D**

/: Ta chvíle odloučení, rozplyne se jako dým

A7 D

a potom, děvče milé, budu navždy jenom tvým. :/

2. Byl to ale námořník, co pro ženy žil,
a v každickém přístavu z číše lásky pil.

Na Japonečku malou dávno už zapomněl,
na její retы rudé, které kdysi líbat směl.

R:

Až uslyším hvízdání (Poutníci)^{4/4}

Emi D

1. Pověz mi, můj příteli, co uděláš, když rozdělí

C D Ami Hmi

tě s někým jeho smích jak žhavý klín.

Emi D

On si myslí, jak se zdá, že postačí, když zahvízdá,

C D Ami Hmi

hned něhou změkneš jako parafín.

G C G D C F C G

R1: Až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání,

G C G D

až uslyším hvízdání,

Ami G D

ukryji své zklamání za nekonečnou hrou a mlhou ranní,

Ami G D

ukryji své zklamání za rozzářenou tvář a pousmání,

Ami G D

ukryji své zklamání a vezmu jeho hlavu do svých dlaní.

2. A pověz mi, jak lámeš mříž, co uděláš, když nevěříš,
že kroužkování ptáci zpívají,
oni hvízdají a pyšní jsou, že létat mohou nad tebou
a na zemi ti z ruky zobají.

R2: Až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání,

až uslyším hvízdání,

ukryji své zklamání za nekonečnou hrou a mlhou ranní,

ukryji své zklamání za rozzářenou tvář a pousmání,

ukryji své zklamání a narovnáám jim křídla, když se zraní.

Mezihra:

3. Poslyš, když mi nevěříš, ty také chceš jít stále výš
a slunce je tak zlaté, až se vlní,
pak se můžeš, když chceš výš, spálit víc, než pochopíš,
a budeš rád, když nenajdeš jen trní.

R1:

Mezihra: /: Em D C D Ami Hmi :/

Šípková Růženka (J. Schelinger)^{4/4}

Předehra **Emi D A Emi**

Emi D

1. Ještě spí a spí a spí zámek šípkový,
Emi Hmi
žádný princ tam v lesích ptáky neloví.
Emi D
Ještě spí a spí a spí dívka zakletá,
Emi Hmi
u lůžka jí planá růže rozkvétá.

G A Emi

- R: To se schválně dětem říká,
C D G H7
aby s důvěrou šly spát, klidně spát.
Emi D G C
Že se dům probouzí a ta kráska procitá,
Ami Hmi Emi
zatím spí tam dál, spí tam v růžích.

Mezihra: **Emi A Emi A Emi G A Emi**

2. Kdo ji ústa k ústům dá, kdo ji zachrání,
kdo si dívku pobledlou, vezme za paní?
Vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám,
žádný princ už není, musíš tam jít sám.

R:

Emi D G C
+ Musíš vyjít sám, nesmíš věřit pohádkám,
Ami Hmi Emi
čeká dívka dál, spí tam v růžích,
Ami Hmi E
čeká dívka dál, spí tam v růžích.

Jarní tání (Brontosauři)^{4/4}

Ami Dmi C F

1. Když první tání cesty sněhu zkříží

Dmi E7 Ami

a nad ledem se voda objeví

Dmi C F

voňavá zem se sněhem tiše plíží

Dmi E7 Ami

tak nějak líp si balím, proč, bůhví

F G C

R: Přišel čas slunce, zrození a tráti

F G C E [stop]

na kterejch potkáš kluky ze všech stran

(E) Ami Dmi

/: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí

F E7 Ami

oživne kemp, jaro, vítej k nám :/

2. Kdo ví, jak voní země, když se budí
pocit má vždy, jak zrodil by se sám
jaro je lék na řeči, co nás nudí
na lidi, co chtěj' zkazit život nám

3. Zmraznout by měla, kéž by se tak stalo,

srdce těch pánů, co je jim vše fuk,

pak bych měl naději, že i příští jaro

bude má země zdravá jako buk.

A

R: + oživne kemp, jaro, vítej k nám ...

Jožin z bažin (Ivan Mládek)^{4/4}

- Emi H7 Emi**
1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu
H7 Emi
spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu
D7 G D7 G H7
Řádí tam to strašidlo, vystupuje z bažin
Emi H7 Emi D7
žere hlavně Pražáky a jmenuje se Jožin

G Gdim D7
R1: Jožin z bažin močálem se plíží,

G
Jožin z bažin k vesnici se blíží,

Gdim D7
Jožin z bažin už si zuby brousí,

G
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.

C G D7 G
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,

C G D7 G H7
platí jen a pouze práškovací letadlo.

2. Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek mi u slivovice:
"Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!"

R1:

3. Říkám: "Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček."
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

- R2: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dohnal, už ho držím, johooho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Vlak (Karel Plíhal)^{4/4}

- D** **G** **G/F#** **Emi** **A7** **D**
1. Došlo uhlí, došla pára, vlak nám umřel mezi poli pod oblohou plnou velkých hvězd.
D **G** **G/F#** **Emi** **A7** **D**
Dělíme se o cigára, mlčíme a ticho bolí, jen babka v kupé nepřestala plést.

R:

Hmi **F#mi** **G** **D** **G** **A7**
Jehlice cinká o jehlici, jak dva malí rytíři, co zkřížili své zbraně,
Hmi **F#mi** **E7** **A** **A7**
kvůli té letité krasavici, co je v A-Z magazínu hned na první straně.

2. Došlo uhlí, došla pára, Pánbůh ví, co bude s námi, strojvůdce si serval stejnokroj.
Dělíme se o cigára, jen prsty té staré dámy stále vedou nerozhodný boj.

R:

3. Došlo uhlí, není šťáva, klopýtáme mezi pražci, jen babka v kupé sedí a plete dál.
Na poměry už nenadává, podle ní jsme všichni šašci, přece kolikrát už ten vlak s náma stál, že jo.
A navíc aspoň v klidu doplete ten šál, dvoumetrový bleděmodrý šál,
čtyřmetrový bleděmodrý šál, stometrový bleděmodrý šál,
tisíc a půlmetrový bleděmodrý šál ...

Blues folsomské věznice (Greenhorns)^{4/4}

G

1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,

G7

a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,

C7

G

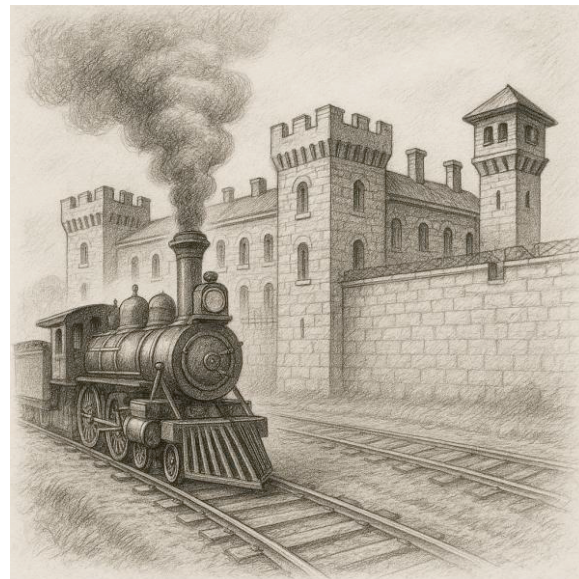
ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí,

D7

G

a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"

2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenou chtěl jsem bejt chlap all right,
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.
3. Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít jsem jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.
4. Ted' vokno mřížovaný mně říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues,
pravdu měla máma, radila: "Nechod' s tou holkou!"
a taky mně říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

Japonsko – zrnko historie

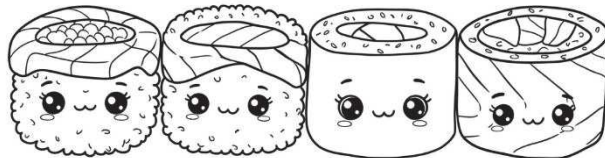
Představte si zemi, která vypadá jako dlouhý řetězec ostrovů a leží daleko na východě. To je Japonsko! Je to místo plné krásné přírody, hor a hlavně zajímavé historie. Dávno v minulosti se lidé v Japonsku usadili, začali pěstovat rýži, stavět vesnice a žít pospolu daleko od ostatních národů.

Japonsko mělo odjakživa císaře, kterého lid uctíval. Traduje se, že první japonský císař byl dokonce synem bohyně slunce. Často ale neměl veškerou moc. Tu měli spíš vysoce postavení válečníci, kterým se říkalo samurajové. Samurajové byli stateční bojovníci s ostrými meči, katanami, a dodržovali přísný kodex cti zvaný bušidó. Jedním z jejich charakteristických znaků bylo, že si vlasy vážali do drdolu nebo byli doprovázeni gejšou. Gejša byla profesionální umělkyně a společnice, která bavila hosty tancem, zpěvem a hrou na hudební nástroje. Doba samurajů byla plná bojů mezi různými rody, které chtěly vládnout. V jednom období se vlády ujali šógunové. Šógun byl vojenský vládce, který měl ve skutečnosti větší moc než císař. Japonsko bylo v té době jako země, kde se každý staral hlavně sám o sebe, a moc cizinců tam nejezdilo. Říkalo se mu proto „uzavřená země“.

V 19. století se ale japonská uzavřenost začala měnit. Do Japonska připluly cizí lodě, hlavně z Ameriky a chtěly s Japonskem obchodovat. Japonci si uvědomili, že se musí změnit a stát se silnějšími, aby je cizí země nepřeválcovaly. Proto se vrátila moc císaři a skončila doba šógunů a samurajů, i když samurajové bojovali za staré pořádky. Japonsko se začalo rychle učit od západních zemí – stavělo moderní továrny, vlaky a silnou armádu. Dohánělo všechno, co v minulosti zmeškalo. Dokonce začali používat i cizí módu a stříhat si vlasy, což byla pro Japonce velká změna. Koncem 19. století už bylo Japonsko silnou a moderní zemí, připravenou hrát důležitou roli ve světě.

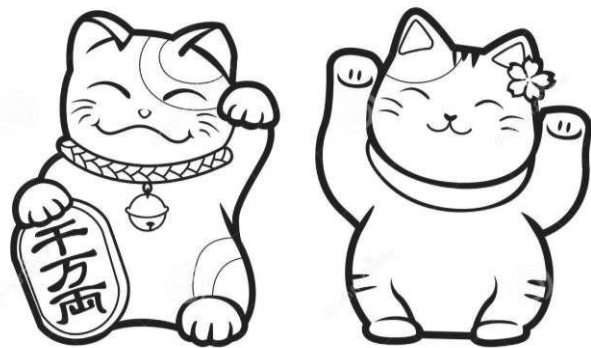
Japonské jídlo

Když se řekne Japonsko, spousta lidí si vzpomene na sushi. Původně to nebylo jídlo, ale metoda, jak uchovávat ryby. V dávných dobách v Asii se ryby nasolily a pak se balily do rýže, kde kvasily měsíce, někdy i rok, aby se nezkazily; samotná rýže se poté vyhodila a jedly se jen zakonzervované ryby. Teprve později, když se tato technika dostala do Japonska, se začalo s rýží experimentovat a přidávat ocet, aby se proces urychlil a rýže se jedla společně s rybou, což dalo vzniknout sushi, jak ho známe dnes. Ale Japonsko má spoustu dalších úžasných jídel, třeba ramen (to je teplá polévka s nudlemi, masem a zeleninou) nebo tempura, což jsou kousky zeleniny nebo krevety dokřupava smažené v lehkém těstíčku.

Japonské divadlo kabuki 歌舞伎

Herci v kabuki nosí na obličejích líčení, které vypadá jako masky, a mají na sobě bohatě zdobené kostýmy. Kostýmy i líčení mají svůj význam a hned je vidět kdo je hrdina a kdo padouch. Herci moc nemluví, zato hodně tančí a předvádějí důrazné pohyby, aby ukázali, co cítí. Někdy dokonce uslyšíte, jak hlasitě vykřikují, aby zdůraznili, co zrovna prožívají! Často se v dramatických chvílích i zastaví ve strnulých, přehnaných pózách, které chvíli drží, jako by se zastavil čas! Tyto pohyby a pózy se někdy opakují, aby nám ukázaly, jak je postava silná nebo co právě cítí. A aby to nebylo málo, hraje k tomu spousta hudebních nástrojů, které pomáhají dotvořit tu správnou atmosféru. Je to jako kouzelný svět, který vás vtáhne dovnitř!

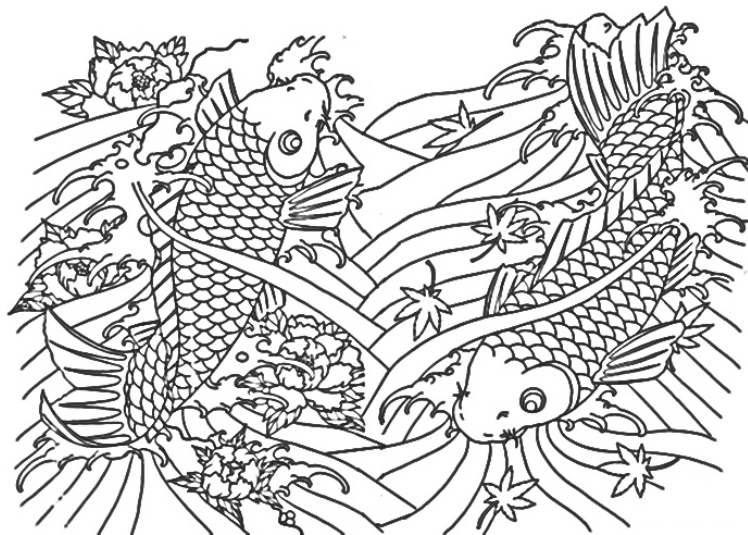

Maneki Neko 招き猫

Tak se říká asijským soškám mávající kočky. Tyto sošky jsou v Japonsku velmi oblíbené jako talismany štěstí a bohatství. Tradičně se zobrazují s jednou zdviženou tlapkou. Pravá tlapka má přitahovat peníze a bohatství, naopak levá tlapka má lákat zákazníky do obchodu. Pokud má zdvižené tlapky obě, má přinášet štěstí a ochranu.

Koi 鯉

V Japonsku jsou koi kapři symbolem štěstí, úspěchu, bohatství a vytrvalosti. Dožívají se vysokého věku, některé exempláře se dožily i více než 50 let, a existují zprávy o takových, kteří žili i přes 200 let! Často bývají chloubou zahradních jezírek, protože mají celou škálu barev – od jasně červené, oranžové a zlaté až po černou a modrou. Tyto barvy a vzory na jejich šupinách jsou jedinečné a žádní dva kapři tak nejsou úplně stejní.

Japonské písmo a jazyk

Japonština má hned tři různé druhy písma, které se používají dohromady. Představte si, že byste v češtině psali najednou písmenky, obrázky a ještě něčím dalším. V japonštině se to takhle děje.

První písmo se jmenuje hiragana (ひらがな) a používá se hlavně pro japonská slova a pro gramatiku. Je to taková sada oblých znaků, které vypadají jako malé obrázky. Druhé písmo je katakana (カタカナ), a to vypadá víc hranatě. To se používá hlavně pro slova, která přišla z cizích jazyků, třeba "čokoláda" nebo "počítač". Když Japonci chtějí napsat slovo, které není původem japonské, použijí právě katakanu.

A pak je tu ještě kanji (漢字). To jsou staré znaky, které přišly z Číny. Každý znak kanji většinou znamená celé slovo, třeba "slunce", "hora" nebo "člověk". Je jich strašně moc a naučit se je všechny je opravdu těžké. Japonské děti se je učí ve škole a trvá jim to spoustu let. Naopak v japonštině existuje i spousta slov, která se dají říct na několik různých způsobů, záleží na tom, s kým mluvíte.

Když Japonci píší, často střídají všechna tato písma v jedné větě, aby dali slovům ten správný význam a zvuk. Někdy mohou psát vodorovně, jako my, zleva doprava. Ale tradičně Japonci píší svisle, shora dolů, a sloupce se pak řadí zprava doleva. Pak se knížka, která je takhle napsaná, pro nás otevírá "zezadu".

Zkus si napsat pár slov, není to vůbec jednoduché:

ん N	わ WA	ら RA	や YA	ま MA	は HA	な NA	た TA	さ SA	か KA	あ A
HIRAGANA		り RI		み MI	ひ HI	に NI	ち ČI	し ŠI	き KI	い I
		る RU	ゆ YU	む MU	ふ FU	ぬ NU	っ TSU	す SU	く KU	う U
		れ RE		め ME	へ HE	る NE	て TE	せ SE	け KE	え E
	を O	ろ RO	よ YO	も MO	ほ HO	の NO	と TO	そ SO	こ KO	お O

ン N	ワ WA	ラ RA	ヤ YA	マ MA	ハ HA	ナ NA	タ TA	サ SA	カ KA	ア A
KATAKANA		リ RI		ミ MI	ヒ HI	ニ NI	チ ČI	シ ŠI	キ KI	イ I
		ル RU	ユ YU	ム MU	フ FU	ヌ NU	ツ TSU	ス SU	ク KU	ウ U
		レ RE		メ ME	ヘ HE	ネ NE	テ TE	セ SE	ケ KE	エ E
	ヲ O	ロ RO	ヨ YO	モ MO	ホ HO	ノ NO	ト TO	ソ SO	コ KO	オ O

KANJI A KOMBINOVANÉ ZNAKY

日本 Japonsko [nihon]	山 Hora [jama]	川 Řeka [kawa]	水 Voda [mizu]	火災 Oheň [kasai]	米 Rýže [kome]	草 Tráva [kusa]	国 Země [kuni]
日 Den [hi]	夜 Noc [joru]	茶 Čaj [ča]	昼食 Oběd [čušoku]	大きい Velký [óki]	小 Malý [ko]	行く Jít [iku]	食べる Jíst [taberu]
蝶 Motýl [čó]	犬 Pes [inu]	猫 Kočka [neko]	家 Dům [le]	テント Stan [tento]	人 Lidé [hito]	走る Běžet [haširu]	寝る Spát [neru]
おはよう Dobrý den [ohajó]	おやすみ Dobrou noc [ojasumi]			こんにちは Ahoj [koničiva]		ありがとう Děkuji [arigató]	